

Sygn. akt II K 124/18

(...)

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 lutego 2018 roku

Sąd Rejonowy w Inowrocławiu w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSR Sylwia Rolirad – Majewska

Protokolant : st. sekr. Sąd. Ewelina Woźnica

w obecności Prokurator Prokuratury Okręgowej (...) : Violetty Głowackiej

po rozpoznaniu w dniach: 07.04.2017r., 09.05.2017r., 06.06.2017r., 05.09.2017r., 05.10.2017r., 16.11.2017r., 12.12.2017r., 11.01.2018r., 02.02.2018 roku,

s p r a w y

A. S. (1) syna W. i B. z domu R., urodzonego (...) w B., zamieszkałego I., ul. (...), (...) B., PESEL (...)

oskarżonego o to, że:

I. W okresie od 27 listopada 2009 roku do 29 grudnia 2009, w miejscowości I., w tym przy ul. (...), działając w krótkich odstępach czasu, w realizacji z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, będąc w posiadaniu za pośrednictwem M. S., co do którego materiał dowodowy znajduje się w prawomocnie zakończonym postępowaniu o sygnaturze akt(...)informacji o zapotrzebowaniu G. P. (1) - prezesa firmy (...) sp. z o. o. (...) S. (...) na faktury VAT na zakup oleju roślinnego do prowadzonej przez niego działalności gospodarczej, udzielił pomocy M. B., co do którego materiały znajdują się w prawomocnie zakończonym postępowaniu o sygnaturze akt (...) poprzez przekazanie danych w/w przyszłego nabywcy oraz nakłonił M. B. do wystawienia w zakresie dostawy w/w towaru dla wymienionej spółki z firmy (...) z siedzibą w T. przy ul. (...) poświadczających nieprawdę co do okoliczności mającej znaczenie prawne to jest posiadania i zbycia oleju roślinnego w postaci w 2 fakturach VAT na łączną kwotę 103 334,00 zł, w tym netto 84 700,00 zł i VAT 18 634,00 zł, tj.:

1. Faktura VAT nr (...) z dnia 2009.11.27 na kwotę 60634 zł w tym netto 49700 zł i VAT 10934 zł,

2. Faktura VAT nr (...) z dnia 2009.12.29 na kwotę 42700 zł w tym netto 35000 zł i VAT 7700 zł,

podczas gdy transakcje te w rzeczywistości nie miały miejsca, po czym dokumenty te jako autentyczne przekazał M. S., co do którego materiał dowodowy znajduje się w prawomocnie zakończonym postępowaniu o sygnaturze akt (...) celem dalszego dostarczenia do nabywcy, pobierając od niego tytułem zapłaty kwotę podatku VAT w wysokości 18 634,00 zł

tj. o czyn z art. 18 § 2 kk i art. 18 § 3 kk w zw. z art. 271 § 3 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk

II. w okresie od 4 do 29 stycznia 2010 roku w I. przy ul. (...), działając w krótkich odstępach czasu, w realizacji z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z nieustaloną osobą, co do której materiały znajdują się w sprawie o sygnaturze akt (...), działając w imieniu i na rzecz firmy (...) z siedzibą w I. przy ul. (...), przyjął wprowadzając do obrotu prawnego jako autentyczne 2 faktury VAT poświadczające nieprawdę

co do okoliczności mającej znaczenie prawne to jest nabycia oleju roślinnego i pojemników plastikowych wystawione przez (...) M. B. z siedzibą w T. przy ul. (...) na łączną kwotę 89 502 zł, w tym netto 81 600 zł. I VAT 8 502 zł, tj.:

1. Fakturę VAT nr (...) z dnia 4.01.2010 roku na kwotę 67410 zł w tym netto 63.000 zł i VAT 4410 zł,
2. Fakturę VAT nr (...) z dnia 5.01.2010 roku na kwotę 22092 zł w tym netto 18 600 zł i VAT 4092 zł,

podczas gdy transakcje te w rzeczywistości nie miały miejsca, z czego uzyskał korzyść majątkową w nieustalonej wysokości oraz posłużył się jako autentycznymi podrobionymi dokumentami w postaci:

1. dowodu zapłaty KW z dnia 4.01.2010 roku,
2. dowodu zapłaty KW z dnia 5.01.2010 roku, 11.01.2010 roku,
3. dowodu zapłaty KW z dnia 27.01.2010 roku
4. dowodu zapłaty KW z dnia 29.01.2010 roku

potwierdzającymi zapłatę kwot wynikających z w/w faktur na rzecz firmy (...). B. w ten sposób, iż do wystawienia dowodów KW przekazał nieustalonej osobie, co do której materiały znajdują się w sprawie (...) pieczęć firmy (...), a nadto ww nieustalona osoba dokonała wypisania tych dokumentów i podrobienia podpisów M. Ł., po czym wprowadził wymienione powyżej dokumenty jako do obrotu prawnego przekazując odbiorcy oraz do zaksięgowania w firmie (...), osiągając z tego korzyść w nieustalonej kwocie

tj. o czyn z art. 273 kk w zw. z art. 271 § 3 kk i art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk

III. W okresie od 16 lipca do 15 września 2010 roku, w miejscowości I. przy ul. (...), działając w krótkich odstępach czasu, w realizacji z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, będąc w posiadaniu za pośrednictwem M. S., co do którego materiał dowodowy znajduje się w prawomocnie zakończonym postępowaniu o sygnaturze akt (...) informacji o zapotrzebowaniu G. P. (1) - właściciela firmy (...) sp. z o.o. (...)-(...) S. (...) na faktury VAT na zakup oleju roślinnego do prowadzonej przez niego działalności gospodarczej, udzielił M. Ł. pomocy poprzez przekazanie danych w/w przysłego nabywcy oraz nakłonił M. Ł., co do którego materiały znajdują się w prawomocnie zakończonym postępowaniu o sygnaturze akt (...), do wystawienia VAT w zakresie dostawy w/w towaru dla wymienionej spółki z firmy (...) z siedzibą w I. przy ul. (...) poświadczających nieprawdę co do okoliczności mającej znaczenie prawne to jest posiadania i zbycia oleju roślinnego w 7 faktur VAT na łączną kwotę 175 680,00 zł, w tym netto 144 000,00 zł i VAT 31 680,00 zł tj.:

1. Faktura VAT nr (...) z 16.07.2010 na kwotę brutto 27 450,00 zł, w tym netto 22 500,00 zł i VAT 4 950,00 zł,
2. Faktura VAT nr (...) z 27.07.2010 na kwotę brutto 27 450,00 zł, w tym netto 22 500,00 zł i VAT 4 950,00 zł,
3. Faktura VAT nr (...) z 27.07.2010 na kwotę brutto 27 450,00 zł, w tym netto 22 500,00 zł i VAT 4 950,00 zł,
4. Faktura VAT nr (...) z 19.08.2010 na kwotę brutto 19 215,00 zł, w tym netto 15 750,00 zł i VAT 3 465,00 zł,
5. Faktura VAT nr (...) z 31.08.2010 na kwotę brutto 19 215,00 zł, w tym netto 15 750,00 zł i VAT 3 465,00 zł,
6. Faktura VAT nr (...) z 07.09.2010 na kwotę brutto 27 450,00 zł, w tym netto 22 500,00 zł i VAT 4 950,00 zł,
7. Faktura VAT nr (...) z 15.09.2010 na kwotę brutto 27 450,00 zł, w tym netto 22 500,00 zł i VAT 4 950,00 zł,

Po czym dokumenty te po ich uzyskaniu od wystawcy M. Ł. jako autentyczne przekazał M. S., co do którego materiał znajduje się w prawomocnie zakończonym postępowaniu o sygnaturze akt(...), celem dalszego dostarczenia do nabywcy, pobierając od nabywcy tytułem zapłaty kwotę podatku VAT w wysokości 31 680,00 zł

tj. o czyn z art. 18 § 2 kk i art. 18 § 3 kk w zw. z art. 271 § 3 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk

o r z e k a:

1. oskarżonego A. S. (1) uznaje za winnego popełniania zarzucanego mu czynu opisanego wyżej w punkcie I, z tym ustaleniem iż przy udzieleniu pomocy i nakłonieniu M. B. do wystawienia faktur działał on wspólnie i w porozumieniu z inną osobą tj. przestępstwa w art. 18§2 k.k. i art. 18§3 k.k. w zw. z art. 271§3 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 4§1 k.k. i za to na podstawie art. 19 §1 k.k. w zw. z art. 271§3 k.k. w zw. z art. 11§3 k.k. i przy zastosowaniu art. 4§1 k.k. wymierza mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności i na podstawie art. 33§2 k.k. w zw. z art. 4 § 1 kk karę grzywny w rozmiarze 30 (trzydziestu) stawek dziennych ustalając wysokość stawki dziennej grzywny na kwotę 50 (pięćdziesiąt) złotych

2. oskarżonego uznaje za winnego popełniania zarzucanego mu czynu opisanego wyżej w punkcie II, z tym ustaleniem iż faktura z dnia 04.01.2010 r. opatrzona była numerem (...), a z dnia 05.01.2010 r. numerem(...) i wystawiona została na kwotę 22692 zł tj. przestępstwa z art. 273 k.k. w zw. z art. 271§3 k.k. i art. 270§1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 4§1 k.k. i za to na podstawie art. 271§3 k.k. w zw. z art. 11§3 k.k. przy zastosowaniu art. 4§1 k.k. wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności

3. oskarżonego uznaje za winnego popełniania zarzucanego mu czynu opisanego wyżej w punkcie III, tj. przestępstwa w art. 18§2 k.k. i art. 18§3 k.k. w zw. z art. 271§3 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 4§1 k.k. i za to na podstawie art. 19 §1 k.k. w zw. z art. 271§3 k.k. w zw. z art. 11§3 k.k. i przy zastosowaniu art. 4§1 k.k. wymierza mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności i na podstawie art. 33§2 k.k. w zw. z art. 4 § 1 kk karę grzywny w rozmiarze 30 (trzydziestu) stawek dziennych ustalając wysokość stawki dziennej grzywny na kwotę 50 (pięćdziesiąt) złotych

4. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86§1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 kk łączy orzeczone wyżej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności i kary grzywny i w ich miejsce wymierza: karę łączną 1 (jednego) roku i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności i karę łączną grzywny w rozmiarze 40 (czterdziestu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości stawki dziennej grzywny na kwotę 50 (pięćdziesiąt) złotych

5. na podstawie art. 69§1 k.k. w zw. z art. 70§1 pkt 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 kk wykonanie orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres lat 2 (dwóch) tytułem próby

6. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w sprawie w wysokości 340,00 zł. i obciąża go opłatą w wysokości 700,00 zł.

/-/ SSR Sylwia Rolirad – Majewska

Sygn. akt II K 124/18

UZASADNIENIE

w sprawie karnej A. S. (1) oskarżonego o czyny z art. 18§2 k.k. i art. 18§3 k.k. w zw. z art. 271§3 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i o czyn z art.273 k.k. w zw. z art. 271§3 k.k. i art. 270§1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

G. P. (1) był prezesem zarządu (...) Sp. z o.o. z siedzibą w S. - (...). Spółka powstała w (...) r. i zajmowała się produkcją karmy dla zwierząt. W produkcji wykorzystywane były mieszanki tłuszczów zwierzęcych, roślinnych i zboża. Wskazaniem było, na co zwracała uwagę kontrola weterynaryjna, ażeby udział tłuszczów roślinnych w produkcie był wysoki, co jednak generowało wyższe koszty produkcji., z tych względów używane były głównie tłuszcze zwierzęce. Tym samym G. P. (1) postanowił pozyskać dokumenty potwierdzające udział w produkcji tłuszczów roślinnych. Tłuszcze roślinne (...) nabywała z Zakładów (...) w K.. (...) nie handlowała olejem posmażalniczym.

dowód: zeznania G. P. (1) (częściowo k. 40 nadto k. 55, k. 57, k. 642 akt), wyjaśnienia M. S. (k. 145 akt)

M. Ł. wraz z A. S. (1) w latach (...) byli współnikami spółki cywilnej (...) z siedzibą w I. przy ul. (...), która zajmowała się sprzedażą oleju i zbieraniem oleju posmażalniczego. Równoległe od 2006 r. M. Ł. prowadził własną działalność gospodarczą w zakresie transportu z siedzibą w I. przy ul. (...). Z początkiem (...) r. spółka została rozwiązana formalnie, faktycznie jednak do maja 2010 r. A. S. (1) w firmie działał i to on faktycznie zajmował się zakupem towaru, sprzedażą i pozyskiwaniem klientów, M. Ł. zajmował się głównie transportem. Księgowością prowadziła A. A., w ramach własnej działalności gospodarczej. Od stycznia 2010 r. w miejsce spółki (...) prowadził działalność pod nazwą (...) M. Ł.. Od lutego 2010 r. do końca czerwca 2010 r. w (...) zatrudniona była S. Ż. (1), umowę o pracę podpisała z M. Ł., ale procedurę zatrudnienia prowadził A. S. (1). W biurze firmy poza S. Ż. (1) był codziennie A. S. (1) choć formalnie nie był pracownikiem firmy. Ostatnio powołany zajmował się kontaktami z klientami, wydawał polecenia wystawiania faktur. W okresie od października 2010 r. do połowy 2011 r. w firmie (...) na stanowisku pracownika biurowego pracowała A. B., wymieniona otrzymała polecenie od M. Ł. aby od A. S. (1) nie przyjmować żadnych dokumentów. Z. P. był zatrudniony od (...) r. S. Ż. (1), A. B. i Z. P. nie znali takich kontrahentów jak : (...) ani (...).

dowód: wyjaśnienia M. Ł. (k. 173, k. 502 akt), wyjaśnienia A. S. (1) (k. 233 akt), zeznania S. Ż. (1) (K. 254 – 255 akt), zeznania A. A. (k. 259-260 akt), wyjaśnienia oskarżonego (k. 276 akt), zeznania R. S. (k. 284 akt), zeznania A. B. (k. 287 akt) zeznania Z. P. (k. 160 v akt), decyzja (k. 709 akt), dokumenty rejestrowe (k.625-614 akt nadesłanych przez NSA –(...))

W okresie od 04 stycznia 2010 r. do 29.01.2010 r. A. S. (1) działając z inną nieustaloną osobą pozyskał dla (...) M. Ł. faktury w których jako wystawca figurowała firma (...) tj. fakturę nr (...) z 04.01.2010 r. na kwotę 67410 zł w tym 63.000 zł netto i VAT – 4410 zł – podpisaną przez M. B. i fakturę nr (...) z dnia 05.01.2010 r. na kwotę 22092 zł w tym 18.600 zł netto VAT 4092 zł wypisaną i podpisaną przez M. B.. Na powołanych fakturach nie ma podpisów M. Ł., podobnie nie on wypisał i podpisał KW od faktury (...) – z dnia 04.01.2010 i 29.01.2010 oraz do faktury (...) z dnia 05.01.2010, 11.01.2010, 27.01.2010 . Dokumenty zostały podrobione, opatrzone zostały pieczęcią (...). M. B. nie znał M. Ł. ani A. S. (1). Faktury poświadczały nieprawdę, sprzedaż towaru nie miała miejsca, faktury zostały przekazane odbiorcy i zaksięgowane w firmie (...) tym samym działanie ukierunkowane było na uzyskanie korzyść majątkowej.

dowód: wyjaśnienia M. Ł. (k. 173 akt), załącznik Nr(...), wyjaśnienia M. B. (k. 292, k. 301 , k. 303 akt- w zakresie ujawnionym, k. 687v), opinia (k. 531-557-558-559- 566 akt),

M. S. od(...) r. był pracownikiem Zakładów (...), zajmował stanowisko kierownika sprzedaży. W ramach swoich obowiązków miał kontakt z G. P. (1), który reprezentował firmę (...), który reprezentował (...) z I. a po jego odejściu z M. Ł. w ramach działalności (...).

dowód: wyjaśnienia M. S. (częściowo k. 145, nadto k 643 -644 akt)

Do M. S. zadzwonił A. S. (1) z propozycją, że jeśli jakiś klient byłby zainteresowany otrzymaniem fakturą bez towaru, to może taką fakturę dostarczyć.

dowód: wyjaśnienia i zeznania M. S. (k. 145, k. 643 akt)

Po czasie G. P. (1) zwrócił się do M. S. z zapytaniem, czy może on wystawić fakturę poświadczającą nieprawdę tj. potwierdzającą niezeczywisty zakup. M. S. oświadczył, że nie ma możliwości wystawienia fikcyjnych faktur z Zakładów (...), ale zorientuje się czy byłaby taka możliwość. Zadzwonił wówczas do A. S. (1) i zapytał ile kosztowałaby taka poświadczająca nieprawdę faktura. Uzyskał informacje, iż koszt to równowartość podatku VAT wynikającego z faktury. M. S. przekazał informację G. P. (1), a on wskazał na jaką kwotę i ilości ma faktura opiewać. M. S. dane firmy oraz dane co do ilości i wartości asortymentu przekazał A. S. (1), a ten działając za pośrednictwem innej osoby przekazał dane (...) M. B. i nakłonił go do wystawienia dwóch faktur w ramach firmy (...). Ostatecznie A. S. (1) przekazał M. S. dwie faktury. M. S. nie miał wtedy kontaktu ani z M. Ł. ani z M. B..

dowód: zeznania G. P. (1) (k. 55-56, k. 642 akt), wyjaśnienia i zeznania M. S. (k. 145, k. 209, k. 643 akt), wyjaśnienia M. B. (k. 301 akt)

G. P. (1) i M. S. spotkali się w K.. M. S. dostarczył dwie faktury na zakup tłuszczu roślinnego, jako sprzedawca figurował (...) M. B.. Faktycznie transakcje nie miały miejsca, a faktury poświadczały nieprawdę. M. S. przekazał fakturę (...) z dnia 27.11.2009 r. na zakup oleju na kwotę 60634,00 zł wartość netto 49700,00 zł, VAT 10.934,00 zł i fakturę (...) z dnia 09.12.2009 r. zakup oleju na kwotę 42700 zł, wartość netto 35000,00 zł, VAT 7700,00 zł. Faktury były podpisane przez M. B.. Zapisy literowo - cyfrowe na fakturze (...) zostały nakreślone przez P. B., a na fakturze (...) przez M. B.. W zamian za faktury G. P. (1) wręczył M. S. pieniądze. Faktury zostały zaksięgowane w spółce (...) w 2009 r. Po czasie G. P. (1) zadzwonił do M. S. nie mógł bowiem nawiązać kontaktu z firmą (...). M. S. skontaktował się wówczas z A. S. (1), który potwierdził, że firma (...) jest w porządku, ma kontakty również z (...). M. S. nigdy nie miał kontaktu z M. B.. Wobec P. B. prowadzone jest postępowania przez Prokuraturę Okręgową (...), sygn. akt (...)

dowód: zeznania G. P. (1) (k. 56, k. 642v akt), wyjaśnienia M. S. (k. 145-146 , k. 209, k. 643 akt), wyjaśnienia M. B. (częściowo k. 318, k. 687v akt), faktury (K. 351-352 akt), opinia (k. 576-598-602 akt), opinia (k. k. 603- 629 – 633 akt), decyzja z (...) (k. 579-563 akt nadesłanych przez NSA – (...), pismo (k. 703 akt)

Rola M. B. polegała jedynie na zarejestrowaniu działalności gospodarczej pod nazwa (...) z siedzibą w T. i wystawianiu poświadczających nieprawdę faktur. Dane odnośnie kontrahentów, zapotrzebowania otrzymywał początkowo od P. B.. Wyrokiem Sądu Okręgowego w B. z dnia (...), w sprawie (...) M. B. został uznany za winnego m.in. wystawieni poświadczających nieprawdę faktur na rzecz (...) i (...) M. Ł. powołanych wyżej. Decyzją Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w B. z dnia (...) r. i z dnia (...) r. określono dla M. B. wysokość zobowiązań podatkowych o których mowa w art. 108 ust 1 ustawy o podatku od towarów i usług, związanych z wystawieniem faktur VAT w październiku 2009 i styczniu i kwietniu 2010r. , wysokość zobowiązania podatkowego w podatku VAT za kwiecień, maja, czerwiec i grudzień 2010 r.

dowód: zeznania M. B. (k. 687v-688 akt), wyrok (k. 353-418 akt), załącznik nr(...)(decyzje, analiza materiału dowodowego) , protokół kontroli podatkowej (k. 790-782 akt nadesłanych przez NSA – (...))

G. P. (1) w związku z zaksięgowaniem nierzetelnych faktur z (...) dnia 06.04.2012 r. skorygował deklaracje (...)(...) za 2009 r. oraz Deklaracje (...) za 11/2009 i 12/2009 , dokonał zapłaty podatku VAT i dochodowego z odsetkami. Powiadomił M. S., że sprostuje złożone w dniu 24.02.2012 r. zeznania.

dowód: zeznania G. P. (1) (k. 56 – 57, k. 642v-643 akt), zeznanie (...) – za 2009 r. korekta (k. 58-62 akt), potwierdzenie (k. 62 akt), wnioski o tzw. czynny żal (k. 63-64 akt), korekta (k. 65-66 akt), potwierdzenie (k. 67 akt), zawiadomienie (k. 426 akt)

Raz na jakiś czas G. P. (1) dzwonił do M. S. mówiąc, że potrzebuje faktur, wówczas M. S. nawiązywał kontakt z A. S. (1). Wymieniony dane przekazał M. Ł. i nakłonił go do wystawienia faktur do (...). G. P. (1) nie znał ani M. Ł. ani A. S. (1). Ze strony M. S. proceder przekazania faktur do G. P. (1) był tożsamy z przekazaniem faktur z (...). M. S. pobrał od G. P. (1) równowartość podatku VAT wykazanego na fakturach, przekazał dalej. Łącznie otrzymał 7 faktur o następujących numerach: (...) z 16.07.2010 r. na kwotę brutto 27450,00zł, w tym netto 22500,00 zł i VAT – 4950 zł; (...) z 27.07.2010 r. na kwotę 27450,00 zł, w tym netto (...) VAT 4950; (...) z 31.07.2010 r. na kwotę brutto 27450,00zł, w tym netto 22500,00 zł i VAT – 4950 zł; (...) z 19.08.2010 r na kwotę 19215,00 zł w tym netto (...), VAT 3465,00 zł; (...) z 31.08.2010 na kwotę 19215,00 zł w tym netto (...), VAT 3465,00 zł; (...) z 07.09.2010 r na kwotę brutto 27450,00zł, w tym netto 22500,00 zł i VAT – 4950 zł.; (...) z 15.09.2010 r. na kwotę brutto 27450,00zł, w tym netto 22500,00 zł i VAT – 4950 zł. M. Ł. wystawiał faktury, automatycznie system generowała dowód KP, które to dokumenty A. S. (1) przekazał M. S., który po podpisaniu przez odbiorcę zwracał je. Na dokumentach – fakturach i wystawionych do nich KP podpisywał się M. Ł. i przystawiał pieczęć firmową. M. Ł. zaksięgował i rozliczył faktury w swojej firmie.

dowód : zeznania G. P. (1) (k. 98, k. 642v - 643 akt), pismo (k. 101 akt), częściowo wyjaśnienia i zeznania M. S. (k. 146, k. 209, k. 643v akt), częściowo wyjaśnienia i zeznania M. Ł. (k. 174 akt), opinia (k. 531-566 akt), załącznik nr(...)(faktury, KP, deklaracje), protokół czynności sprawdzających (k. 132akt nadesłanych przez NSA –(...))

W 2010 r. (...) dokonało zakupu z Zakładów (...) w K. w dniach: 17.03.2010r., 21.05.2010 r., 25.05.2010 r., 23.06.2010 r. 13.08.2010 r., 20.08.2010 r., 29.10.2010 r. i 09.12.2010r.

dowód: pismo (...) K. (k. 281 akt nadesłanych przez NSA – (...))

Wobec M. Ł. wszczęto postępowanie kontrolne w zakresie podatku dochodowego od osób fizycznych za 2010 r., podatku VAT za okres.03.2010 do 31.12.2010 r. W toku postępowania zakwestionowano rzetelność dokumentacji w zakresie transakcji z firmą (...). P. zakończone zostało wydaniem decyzji z dnia 06.06.2016 r. określającej wysokość nadwyżki podatku naliczonego nad należnym w podatku VAT do odliczenia za styczeń i luty 2010 r. Na zawyżenie podatku naliczonego składało się zaewidencjonowanie w ewidencji zakupów za styczeń 2010 faktur VAT –(...) wystawionych przez (...) M. B.. Wyrokiem z dnia 14.02.2017 r. WSA wB. w sprawie (...) oddalił skargę na decyzję Dyrektora Izby Skarbowej w B.. Na powyższy wyrok M. Ł. wniósł skargę kasacyjną do NSA.

dowód: załącznik nr (...) (protokół kontroli, decyzja), wyrok, skarga (k. 30 i 46 akt WSA I SA (...).)

G. P. (1) zwrócił się z wnioskiem w trybie art. 16§1 k.k.s. również w związku z fakturami wystawionymi do (...) przez (...) M. Ł.. 30.04.2010 r. złożył korekty zeznania (...) za 2010 r. i deklaracji (...)–(...)za lipiec, sierpień i wrzesień 2010 r., dokonał wpłaty uszczuplonych należności publicznoprawnych.

dowód: wniosek (k. 78 – 79 akt), korekty deklaracji(...)i (...) (k. 80-86, k. 102-113), potwierdzenie (k. 87, k. 113-114 akt), zawiadomienie (k. 44-45 akt), zeznania G. P. (1) (k. 642v-643 akt)

G. P. (1) w ramach (...) nie nabył nigdy towaru z (...) ani (...) i (...) M. Ł.. Nie znał M. B., M. Ł. ani A. S. (2).

dowód: zeznania G. P. (1) (k. 56 – 57 akt)

W dniu 24.02.2012 r. zatrzymano od G. P. (1) dokumenty w postaci faktur VAT (...) z dnia 27.11.2009 r. i Nr (...) z dnia 29.12.2009 , listę księgową za 2009 r. i rejestr zakupów (...)za 2009 r.

dowód: protokół zatrzymania rzeczy (k. 44-46 akt)

W dniu 29.09.2012 r. dokonano przeszukania w miejscu zamieszkania M. S., nie znaleziono rzeczy mogących stanowić dowód w sprawie.

dowód: protokół przeszukania (k. 134-135 akt)

M. S. został zatrzymany w dniu 27.09.2012 r. Postawiono mu zarzut odnośnie udzielenia pomocy poprzez przekazanie danych kontrahenta i nakłonienia do wystawienia faktur VAT poświadczających nieprawdę co do nabycia oleju przez (...) z: (...) M. B., (...) M. Ł.. Wymieniony przyznał się do ich popełnienia.

dowód: protokół zatrzymania (k. 137 akt), postanowienie o przedstawieniu zarzutów (k. 140-141 akt), wyjaśnienia i zeznania M. S. (k. 145, k. 643 akt)

W dniu 27.09.2012 r. dokonano przeszukania w (...) M. Ł. przy ul. (...). Zabezpieczono m.in. fakturę (...)z dn. 04.01.2010 r. wystawioną przez (...) do (...), dowód wypłaty KW z dnia 29.01.2010 r. na kwotę 30000 do (...), dowód wypłaty KW nr (...) z dn. 04.01.2010 r. na kwotę 37410 zł do (...); oryginał faktury nr (...) z dnia 05.01.2010 r. wystawioną przez (...) do (...), dowód wypłaty KW z 11.01.2010 r. na kwotę 5000 zł do (...); faktury wystawione przez (...) do (...) nr: - (...) z 16.07.2010 r wraz z KP (...); (...) z dn. 27.07.2010 wraz z KP (...); (...) z dn. 31.07.2010 r. wraz z KP (...); (...) z dn. 19.08.2010 r. wraz z KP(...); (...) z dn. 31.08.2010 r. wraz z KP (...); (...) z 07.09.2010 r.

wraz z KP (...); (...) z dn. 15.09.2010 wraz z KP (...). W toku przeszukania w miejscu zamieszkania M. Ł. nie znaleziono rzeczy mogących stanowić dowodów w sprawie.

dowód: protokół i przeszukania (k. 153-159 akt), protokół przeszukania (k. 162-163 akt)

W dniu 29.09.2012 r. zatrzymano M. Ł. i przedstawiono mu zarzuty polegające na przyjęciu w ramach (...) M. Ł. dwóch poświadczających nieprawdę faktur z (...); poświadczenia nieprawdy w deklaracjach (...) – (...) z tytułu ujęcia danych wynikających z tych faktur oraz udzielenia pomocy M. S. do wprowadzenia do obrotu poświadczających nieprawdę faktur wystawionych przez (...) M. Ł. do (...) i poświadczenia nieprawdy w deklaracja (...) w związku z tymi fakturami. M. Ł. przyznał się do ich popełnienia.

dowód: postanowienie o przedstawieniu zarzutów (k. 138-139 akt), protokół zatrzymania (k. 166 akt)

W dniu 25.10.2012 r. dokonano przeszukań u A. S. (1), nie znaleziono rzeczy mogących stanowić dowodów w sprawie. Wymieniony został zatrzymany tego samego dnia.

dowód: protokoły przeszukania (k. 220-221, k. 222-223, k. 224-225 akt), protokół zatrzymania (k. 220 akt)

Firma (...) w 2010 r. sprzedawała olej do (...)” K. 18.

dowód: zeznania R. W. (k. 118-120 akt), faktury (k. 121-124 akt)

Wyrokiem Sądu Rejonowego w I.z dnia 07.03.2013 r. w sprawie (...) M. Ł. został uznany za winnego tego, że :

I. w okresie od 4 do 22 lutego 2010 roku w I. przy ul. (...), działając w krótkich odstępach czasu, w realizacji z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej:

- działając za namową innej ustalonej osoby, co do której materiały znajdują się w aktach śledztwa (...), będąc właścicielem firmy (...) z siedzibą w I. przy ul. (...), w ramach której będąc uprawnionym do przyjmowania i wystawiania dokumentów, przyjął wprowadzając do obrotu prawnego jako autentyczne 2 faktury VAT poświadczające nieprawdę co do okoliczności mającej znaczenie prawne to jest nabycia oleju roślinnego i pojemników plastikowych wystawione przez (...) M. B. z siedzibą w T. przy ul. (...) na łączną kwotę 89 502 zł, w tym netto 81 600 zł i VAT 8 502 zł, tj:

1. Fakturę VAT nr (...) z dnia 4.01.2010 roku na kwotę 67410 zł, w tym netto 63.000 zł i VAT 4410 zł,
2. Fakturę VAT nr (...) z dnia 5.01.2010 roku na kwotę 22092 zł, w tym netto 18 600 zł i VAT 4092 zł,

podczas gdy transakcje te w rzeczywistości nie miały miejsca, z czego uzyskał korzyść majątkową w nieustalonej wysokości oraz w okresie od 4 do 29 stycznia 2010 rok celem użycia jako autentyczne uczestniczył w podrobieniu dokumentów w postaci:

1. dowodu zapłaty KW z dnia 4.01.2010 roku,
2. dowodu zapłaty KW z dnia 5.01.2010 roku, 11.01.2010 roku,
3. dowodu zapłaty KW z dnia 27.01.2010 roku
4. dowodu zapłaty KW z dnia 29.01.2010 roku

potwierdzających zapłatę kwot wynikających z ww faktur na rzecz firmy (...). B. w ten sposób, iż do wystawienia dowodów KW przekazał nieustalonej osobie pieczęć firmy (...), a nadto nieustalona osoba dokonała wypisania tych dokumentów i podrobienia jego podpisów, po czym wprowadził wymienione powyżej dokumenty jako autentyczne

do obrotu prawnego przekazując innej ustalonej osobie, co do której materiały znajdują się w aktach śledztwa (...), by ten przekazał odbiorcy oraz zaksięgował we własnej firmie

- działając wspólnie i w porozumieniu z nieustaloną osobą celem użycia jako autentyczne uczestniczył w podrobieniu dokumentów w postaci:

1. faktury VAT nr: (...) z dnia 25.01.2010 roku na kwotę 14035,73 zł, w tym netto 13 117,50 zł i VAT 918,23 zł i nr (...) z 8.02.2010 roku na kwotę 14 744,60 zł,
2. dokument WZ z dnia 25.01.2010r oku,
3. dokument KW nr(...)z dnia 25.01.2010 roku,
4. dokument WZ z dnia 7.01.2010r oku
5. dokument KP nr (...) z dnia 7.01.2010 roku,
6. dokument WZ z dnia 8.02.2010r oku,
7. dokument KP nr(...) z dnia 8.02.2010 roku,
8. dokument WZ z dnia 22.02.2010r oku,
9. dokument KP nr (...)z dnia 22.02.2010 roku,

dotyczących dostaw towaru na rzecz (...) B. w K. Z.w ten sposób, iż do wystawienia dowodów KP przekazał jej pieczęć firmy (...), a nadto nieustalona osoba dokonała wypisania tych dokumentów i podrobienia jego podpisów, po czym wprowadził wymienione powyżej dokumenty do obrotu prawnego przekazując jako autentyczne odbiorcy oraz zaksięgował we własnej firmie

II. W dniu 25 lutego 2010 roku w miejscowości I. przy ul. (...), działając w realizacji z góry powziętego zamiaru, w ramach zarejestrowanej działalności gospodarczej pod nazwą (...) M. Ł. z siedzibą w I. przy ul. (...), w ramach której będąc uprawnionym do wystawiania dokumentów, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej poświadczyl nieprawdę co do okoliczności mającej znaczenie prawne to jest w zakresie zaistnienia i wysokości podstaw opodatkowania oraz wysokości podatku należnego i naliczonego w dokumentach w postaci deklaracji dla podatku od towarów i usług (...)(...) za miesiąc styczeń 2010 roku w ten sposób, iż wpisał w nich fikcyjne dane dotyczące zakupu towaru od (...) M. B., która w rzeczywistości nie miała miejsca, a następnie dokumentem tym posłużył się składając osobiście w Urzędzie Skarbowym w I.

III. W okresie od 16 lipca 2010 roku do 15 września 2010, w miejscowości I. przy ul. (...), działając w krótkich odstępach czasu, w realizacji z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, za namową i przy pomocy innej ustalonej osoby, co do której materiały znajdują się w aktach śledztwa (...), będąc właścicielem firmy (...) z siedzibą w I. przy ul. (...), w ramach której będąc uprawnionym do wystawiania dokumentów, wystawił wprowadzając do obrotu prawnego jako autentyczne faktury VAT wraz z dowodami KP poświadczające nieprawdę co do okoliczności mającej znaczenie prawne to jest posiadania i zbycia oleju roślinnego na łączną kwotę 175 680,00 zł, w tym netto 144 000,00 zł i VAT 31 680,00 zł , a wystawionymi dla (...) sp. z o.o. (...)-(...) S. (...) , tj:

1. Fakturę VAT nr (...) z dnia 16.07.2010 na kwotę brutto 27 450,00 zł, w tym netto 22 500,00 zł i VAT 4 950,00 zł,
2. Fakturę VAT nr (...) z dnia 27.07.2010 na kwotę brutto 27 450,00 zł, w tym netto 22 500,00 zł i VAT 4 950,00 zł,
3. Fakturę VAT nr (...) z dnia 27.07.2010 na kwotę brutto 27 450,00 zł, w tym netto 22 500,00 zł i VAT 4 950,00 zł,
4. Fakturę VAT nr (...) z dnia 19.08.2010 na kwotę brutto 19 215,00 zł, w tym netto 15 750,00 zł i VAT 3 465,00 zł,

5. Fakturę VAT nr (...) z dnia 31.08.2010 na kwotę brutto 19 215,00 zł, w tym netto 15 750,00 zł i VAT 3 465,00 zł,
6. Fakturę VAT nr (...) z dnia 07.09.2010 na kwotę brutto 27 450,00 zł, w tym netto 22 500,00 zł i VAT 4 950,00 zł,
7. Fakturę VAT nr (...) z dnia 15.09.2010 na kwotę brutto 27 450,00 zł, w tym netto 22 500,00 zł i VAT 4 950,00 zł,

w ten sposób, iż ich treść wypisał w oparciu o przekazane przez inną ustaloną osobę, co do której materiały znajdują się w aktach śledztwa (...) dane, po czym wprowadził je do obrotu prawnego przekazując innej ustalonej osobie, co do której materiały znajdują się w aktach śledztwa (...) dostarczył je do odbiorcy, za co otrzymał tytułem zapłaty wartość podatku VAT w kwocie 31 680 zł oraz zaksięgował we własnej firmie

IV. W okresie od 16 lipca 2010 roku do 15 września 2010, w miejscowości I. przy ul. (...), działając w krótkich odstępach czasu, w realizacji z góry powziętego zamiaru, po uprzednim zarejestrowaniu działalności gospodarczej pod nazwą (...) M. Ł. z siedzibą w I. przy ul. (...), w ramach której będąc uprawnionym do wystawiania dokumentów, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej poświadczyl nieprawdę co do okoliczności mającej znaczenie prawne to jest w zakresie zaistnienia i wysokości podstaw opodatkowania oraz wysokości podatku należnego i naliczonego w dokumentach w postaci deklaracji dla podatku od towarów i usług (...)(...)za co najmniej następujące miesiące: 7/2010, 8/2010, 9/2010 w ten sposób, iż wpisał w nich fikcyjne dane dotyczące sprzedaży towaru dla firmy (...) sp. z o.o. (...)-(...) S. (...), która w rzeczywistości nie miała miejsca, a następnie dokumentami tymi posłużył się składając je osobiście lub przesyłając ww dokumenty za pośrednictwem poczty do Urzędu Skarbowego w I.

M. S. został uznany za winnego tego, że:

I. W okresie od 27 listopada 2009 roku do 29 grudnia 2009, w miejscowości I. oraz w miejscowości B(...), działając w krótkich odstępach czasu, w realizacji z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, będąc w posiadaniu informacji o zapotrzebowaniu G. P. (1) – prezesa firmy (...) sp. z o.o. (...)-(...) S. (...) na faktury VAT na zakup oleju roślinnego do prowadzonej przez niego działalności gospodarczej, udzielił pomocy poprzez przekazanie danych ww przyszłego nabywcy oraz nakłonił inną ustaloną osobę, co do której materiały znajdują się w aktach śledztwa (...) do uzyskania poświadczających nieprawdę faktur VAT w zakresie dostawy ww towaru dla wymienionej spółki, wskutek której to namowy i udzielenia pomocy uzyskał za pośrednictwem innej ustalonej osoby, co do której materiały znajdują się w aktach śledztwa (...) z firmy (...) z siedzibą w T. przy ul. (...) poświadczające nieprawdę co do okoliczności mającej znaczenie prawne to jest posiadania i zbycia oleju roślinnego w postaci 2 faktury VAT na łączną kwotę 103 334,00 zł, w tym netto 84 700,00 zł i VAT 18 634,00 zł, tj:

1. Faktura VAT nr (...) z dnia 2009.11.27 na kwotę 60634 zł w tym netto 49700 zł i VAT 10934 zł,
2. Faktura VAT nr (...) z dnia 2009.12.29 na kwotę 42700 zł w tym netto 35000 zł i VAT 7700 zł,

po czym dokumenty te jako autentyczne przekazał G. P. (1) – prezesowi firmy (...) sp. z o.o. pobierając od niego tytułem zapłaty kwotę podatku VAT w wysokości 18 634,00 zł

II. W okresie od 16 lipca do 15 września 2010 roku, w miejscowości I. przy ul. (...) oraz w miejscowości (...), działając w krótkich odstępach czasu, w realizacji z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, będąc w posiadaniu informacji o zapotrzebowaniu G. P. (1) – właściciela firmy (...) sp. z o.o. (...)-(...) S. B(...) na faktury VAT na zakup oleju roślinnego do prowadzonej przez niego działalności gospodarczej, udzielił pomocy poprzez przekazanie danych ww przyszłego nabywcy oraz nakłonił inną ustaloną osobę, co do której materiały znajdują się w aktach śledztwa (...) do uzyskania poświadczających nieprawdę faktur VAT w zakresie dostawy ww towaru dla wymienionej spółki, wskutek której to namowy i udzielenia pomocy uzyskał z firmy (...) z siedzibą w I. przy ul. (...) poświadczające nieprawdę co do okoliczności mającej znaczenie prawne to jest posiadania i zbycia oleju roślinnego 7 faktur VAT wraz z dowodami KP na łączną kwotę 175 680,00 zł, w tym netto 144 000,00 zł i VAT 31 680,00 zł tj.:

1. Faktura VAT nr (...) z dnia 16.07.2010 na kwotę brutto 27 450,00 zł, w tym netto 22 500,00 zł i VAT 4 950,00 zł,

2. Faktura VAT nr (...) z dnia 27.07.2010 na kwotę brutto 27 450,00 zł, w tym netto 22 500,00 zł i VAT 4 950,00 zł,
3. Faktura VAT nr (...) z dnia 27.07.2010 na kwotę brutto 27 450,00 zł, w tym netto 22 500,00 zł i VAT 4 950,00 zł,
4. Faktura VAT nr (...) z dnia 19.08.2010 na kwotę brutto 19 215,00 zł, w tym netto 15 750,00 zł i VAT 3 465,00 zł,
5. Faktura VAT nr (...) z dnia 31.08.2010 na kwotę brutto 19 215,00 zł, w tym netto 15 750,00 zł i VAT 3 465,00 zł,
6. Faktura VAT nr (...) z dnia 07.09.2010 na kwotę brutto 27 450,00 zł, w tym netto 22 500,00 zł i VAT 4 950,00 zł,
7. Faktura VAT nr (...) z dnia 15.09.2010 na kwotę brutto 27 450,00 zł, w tym netto 22 500,00 zł i VAT 4 950,00 zł,

po czym dokumenty te po ich uzyskaniu od innej ustalonej osoby, co do której materiały znajdują się w aktach śledztwa (...) jako autentyczne przekazał nabywcy pobierając od nabywcy tytułem zapłaty kwotę podatku VAT w wysokości 31 680,00 zł

dowód: wyrok (k. 305-307 akt)

A. S. (1) w przeszłości nie był karany sędownie.

dowód: informacja K. (k. 250, k. 322, 322a, k. 332a, 332b, k. 336a, k. 345a, k. 421, k. 694akt)

Stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o wyżej powołane dowody.

Oskarżony w toku postępowania konsekwentnie do winy w zakresie stawianych jemu zarzutów nie przyznawał się. (k. 231-236, k. 270-273, k. 274-277, k. 642, k. 710 akt)

Analizując wyjaśnienia oskarżonego w kontekście całokształtu materiału dowodowego w sprawie Sąd doszedł do przekonania, iż nie zasługują na wiarę te, w których oskarżony winie swojej przeczy. W tym zakresie wyjaśnienia A. S. (1) pozostają w sprzeczności z uznanym za wiarygodne zeznaniami przesłuchanych w sprawie świadków: M. S., G. P. (1), M. Ł., M. B., z których to można odtworzyć przebieg poszczególnych zdarzeń faktycznych objętych zarzutami. Z zeznań powołanych świadków, w szczególności zaś depozycji M. S. i po części M. Ł. wprost wynika, iż A. S. (1) uczestniczył w uzyskaniu przez (...) faktur z (...) i (...) oraz faktur z (...) dla (...). Rola jego została opisana przez świadków, których zeznania stanowią spójną całość, wzajemnie się potwierdzają i uzupełniają. Dowodowej wartości tych wyjaśnień czy zeznań nie podważa fakt, iż świadkowie wzajemnie się nie znali. Z doświadczenia wynika, iż rzadkością jest w tożsamych okolicznościach znajomość stron transakcji, na które wystawiona zostaje poświadczająca nieprawdę faktura i za nią inne dokumenty. Wystarczający jest bowiem udział pośredników, jak w tym przypadku M. S. czy A. S. (1). Nie sposób przy tym przyjąć, iż depozycje wymienionych świadków stanowiły pomówienie oskarżonego. Zarówno M. S. jak i M. Ł. składając wyjaśnienia a następnie zeznania obciążali się odpowiedzialnością za wystawienie i użycie poświadczających nieprawdę dokumentów, obciążając przy tym również oskarżonego. Wymienieni zostali skazani wyrokiem Sądu Rejonowego wI. w sprawie (...), nie można przyjąć iż uzyskali jakkolwiek korzyść z obciążenia oskarżonego. Nie można logicznie twierdzić analizując poszczególne wyjaśnienia i zeznania M. S. i M. Ł., jak również zeznania G. P. (1), iż uzgodnili wspólną wersję, która miała na celu obciążenie odpowiedzialnością A. S. (1). Uwzględnić należy, iż treść ich oświadczeń rodzi konsekwencje prawne dla nich samych tak karne jak i skarbowe. Zdaniem Sądu gdyby depozycje powołanych świadków nie polegały na prawdzie, spodziewać należałoby się wersji potwierdzające przebieg kwestionowanych zdarzeń gospodarczych, których odzwierciedleniem były wystawione faktury. Uzgodnienia wersji nie można domniemywać, a żaden z dowodów na to nie wskazuje. Nie może świadczyć o pomówieniu oskarżonego, fakt iż G. P. (1) – o czym sam zeznał – poinformował M. S., iż wycofa swoje zeznania. Nie ma dowodu na przyjęcie, iż wszyscy powołani wyżej świadkowie podali nieprawdę. Oczywiście Sąd świadom jest, iż świadkowie M. S. i M. Ł. w części starali się przedstawić korzystną dla siebie wersję poprzez : M. S. - wskazanie, iż z powiązania G. P. (1) z (...) i (...) nie otrzymał żadnej korzyści, a M. Ł. przez wskazanie, iż transakcje z (...) i (...) miały miejsce, nie mniej jednak zeznania w tym zakresie podlegały również ocenie w świetle całokształtu materiału dowodowego. Na treść zeznań M. Ł. ma zapewne toczące się postępowanie podatkowe. Nie znajduje aprobaty Sądu koncepcja,

iz M. S. obciążył oskarżonego chroniąc w ten sposób M. Ł. jako obecnego kontrahenta. Sam M. Ł. do popełnienia zarzucanych jemu czynów przecież przyznawał się. W tym zakresie kuleje również wersja o wspólnym pomówieniu A. S. (1). Oczywistym jest również, iż pamięć świadków z uwagi na upływ czasu, charakter postępowania, przedmiot sprawy nie była pełna. Nie mniej jednak świadkowie swoje uprzednie wyjaśnienia czy zeznania podtrzymali, wskazali powody zmiany stanowiska. W zakresie zarzutów I i II aktu oskarżenia zeznania G. P. (1), M. Ł., M. S. M. B. nie budzą wątpliwości. Na rolę A. S. (1) w działalności gospodarczej M. Ł. po zakończeniu spółki cywilnej (...) wskazywała również S. Ż. (2). Wymieniona podała, iż w obowiązki była wprowadzana przez oskarżonego i jego matkę, nadto że A. S. (1) wydawał jej polecenia wstawiania faktur. To zdaniem Sądu, w powiązaniu z zeznaniami wyżej powołanych świadków, dowodzi jaki był zakres jego kompetencji już po rozwiązaniu spółki, a czemu starał się w swoich wyjaśnieniach przeczyć. Na podstawie tego można przyjąć, iż rola jego w zakresie faktur z (...) była oczywista. Wymieniony dysponował już uprzednio danymi firmy (...), M. Ł. podawał iż był to kontrahent znaleziony przez oskarżonego, M. B. zaprzeczył aby transakcję miały miejsce. Odnośnie zarzutu III tj. faktur (...) do (...) ostatecznie M. S. i M. Ł. na etapie postępowania przygotowawczego swoje stanowisko uściślili. M. S. z całą stanowczością wskazał na udział A. S. (1), przed Sądem również w ramach swobodnej wypowiedzi jedynie na niego wskazywał. Ostatecznie co do udziału Ł. i S. zasłaniał się niepamięcią. Zdaniem Sądu mogło być to podyktowane stanowiskiem M. Ł., który ma interes w potwierdzeniu transakcji na jakie (...) wystawiła faktury, które zostały następnie zaewidencjonowane i rozliczone w ramach jego działalności. M. Ł. oczekuje na rozpoznanie sprawy przez NSA. Jednocześnie M. Ł. ostatecznie nie wykluczył udziału A. S. (1). Wymienieni mieli przecież kontakt. Dopiero zatrudniona w październiku 2010 r. A. B. powiedziała, że otrzymała od M. Ł. wyraźny zakaz przyjmowania jakichkolwiek dokumentów od A. S. (1). Zdaniem Sądu istotne są twierdzenia M. S., iż nie znał on Ł., a (...) kojarzył jedynie z A. S. (1), o którego odejściu dowiedział się z opóźnieniem. Biorąc pod uwagę, iż oskarżony ściśle współpracował z M. Ł. do końca maja 2010 r., M. S. o zerwaniu współpracy dowiedział się z opóźnieniem, nadto czas wystawienia pierwszej faktury E. do (...) wykluczyć należy, biorąc pod uwagę względy racjonalnego rozumowania, iż kwestie te M. S. uzgadniał dopiero z co poznanym M. Ł.. Zważyć również należy na zestawienie transakcji (...) z Zakładami (...). Od odejścia S. do wystawienia pierwszej faktury do (...) miała miejsce tylko jedna transakcja. To przecież oskarżony zainicjował tego rodzaju współpracę, i co więcej M. S. zdawał sobie sprawę, iż pierwsze faktury do (...) nie pochodziły ze spółki (...), nie mógł mieć zatem pewności co do stanowiska M. Ł. względem wystawiania pustych faktur. Na wiarę zasługiwały wyjaśnienia w jakich oskarżony wskazał na współpracę z M. Ł. w ramach spółki cywilnej, iż działalność została formalnie zakończona a faktycznie współpraca zakończyła się później, w jakim potwierdził że nie zna G. P. (1), M. B. w tym zakresie G. P. (1) i M. B. nie twierdzili inaczej. Nadto wyjaśnienia w jakich potwierdził, że zna M. S.. Wymieniony nie wskazał jakie jednak powody mógł mieć M. S. w jego bezprawnym pomówieniu. Na wiarę nie zasługiwały natomiast wyjaśnienia w jakich oskarżony stwierdził, iż nigdy nie było tak aby M. S. był pośrednikiem w załatwianiu fikcyjnych faktur, podobnie jak nie było sytuacji aby w ramach działalności wystawiane były fikcyjne faktury. W ostatnio powołanym zakresie przywołać należy zeznania G. P. (1) czy M. B., choć faktem jest że faktury te nie były wystawione na (...) s.c. Odnośnie podpisów M. Ł. odwołać należy się do ustaleń wynikających z zeznań jego samego, opinii biegłych z badania pisma. Nie można również w świetle zeznań S. Ż. (1) stwierdzić, że oskarżony jedynie sporadycznie pomagał M. Ł. po zamknięciu spółki cywilnej. Na wiarę zasługiwały natomiast wyjaśnienia w jakich oskarżony wskazał na przedmiot działalności.

Odnośnie zeznań G. P. (1) (k. 38-42, k. 54-57, k. 97-98, k. 642 – 643 akt) na wiarę zasługiwały te w jakich świadek odwołał złożone pierwotnie zeznania i wskazał na okoliczności uzyskania faktur z (...) i (...). Świadek przeciwnie niż M. Ł. podał, iż transakcje, których odzwierciedleniem miały być kwestionowane faktury nie miały miejsca. Jego zeznania zgodne są z zeznaniami i wyjaśnieniami M. B., M. S.. Nie można przyjąć, jak już wyżej wskazano, iż świadek z kimkolwiek wersję ustalił, w szczególności że pomógł oskarżonego. Wymieniony wskazywał jedynie na udział M. S., który okoliczności potwierdził. Przymiotu wiarygodność zeznań tego świadka nie podważa fakt, iż skorzystał on z dobrodziejstwa czynnego żalu. Brak dowodu na przyjęcie, iż na czynny żal wpływ miały konsekwencje wynikające z obniżenia jakości produktu. Przeciwnie to takie przyznanie mogło osłabić zaufanie do produktu. Na wiarę zasługiwały zeznania w jakich świadek wskazał na rodzaj prowadzonej działalności, motywy pozyskania dowodów zakupu oleju. Jednocześnie świadek zaprzeczył ażeby potrzebował oleju technicznego. G. P. (1) zaprzeczył ażeby faktury wystawione przez (...) odzwierciedlały faktyczne zdarzenia gospodarcze, w ten sposób podważając zeznania M. Ł.. Zdaniem Sądu

gdyby przyjąć, iż w sprawie doszło do zмовy G. P. (1), M. S. i M. Ł. należałoby spodziewać się w pełni uzgodnionej wersji lub przynajmniej co do zdarzeń będących osią zarzutów.

Szczególnie istotne zdaniem Sądu były zeznania i wyjaśnienia złożone w sprawie przez M. S. (k. 143-147, 207-211, 270-273, k. 643-644 akt). Na wiarę zasługiwały te zeznania, które znajdowały bezpośrednie bądź pośrednie potwierdzenie w zeznaniach G. P. (1), M. Ł., M. B.. Na wiarę zasługiwały zeznania w jakich świadek wskazał na miejsce zatrudnienia, okoliczności nawiązania kontaktu z G. P. (1), A. S. (1), M. Ł., w jakich zaprzeczył znajomości z M. B.. W zakresie zarzutów I aktu oskarżenia depozycje M. S. były niezmiennie, konsekwentne, jasne i logiczne. Świadek podkreślił, iż miał kontakt jedynie z A. S. (1), nie kontaktował się z Ł. i B.. Natomiast odnośnie zarzutu związanego z fakturami wystawionymi przez (...) do (...), również świadek roli swojej nie kwestionował, nie mniej jednak zmienił stanowisko co do osoby odpowiedzialnej za kontakt z ramienia (...). W tym zakresie nie budzi wątpliwości, iż: G. P. (1) nie nabył od (...) towaru na co wystawił faktury M. Ł.. Z zeznań M. Ł., nadto opinii biegłego wynika, iż faktury jak i dowody KP zostały podpisane przez M. Ł.. Nie budzi wątpliwości, iż G. P. (1) nie znał ani M. Ł. ani A. S. (1). Nie budzi wątpliwości fakt, iż w dacie wystawienia tych faktur A. S. (1) formalnie zakończył współpracę z M. Ł.. Nie mniej jednak nie można tracić z pola widzenia, iż w związku z fakturami (...) do (...) to oskarżony dysponował danymi (...) a nie M. Ł.. Nadto, iż M. Ł. potwierdza transakcje z (...) jak i (...), czemu sami odbiorcy kategorycznie przeczą. W pierwszych złożonych po przedstawieniu zarzutów wyjaśnieniach M. S., mają na uwadze treść zarzut, który dotyczył udzielenia pomocy i nakłonienia jedynie M. Ł. do wystawienia faktur do (...) (k. 140 akt) wskazał wprawdzie, iż po odejściu S. kontaktował się z Ł.. Nie mniej jednak nie potrafił on wskazać od kiedy miał faktycznie kontakt z Ł.. Poza tym podał, że nie pamięta szczegółów ale musiało być tak jak w przypadku z fakturami (...) do (...). A wówczas wskazywał na udział tylko i wyłącznie S.. Poza tym świadek podał, że w K. z G. P. (1) widział się ok. 4 – 5 razy, co sugeruje w sposób oczywisty że spotkania nie dotyczyły jedynie faktur z (...) do (...). W toku kolejnego przesłuchania podał, z całą stanowczością, że w zakresie faktur (...) do (...) kontaktował się z S., od niego otrzymał faktury, uzyskał informacje co do kosztów, te faktury zwracał S.. Świadek stanowisko swoje podtrzymał, również w toku konfrontacji z oskarżonym. Również przed Sądem nie znając relacji M. Ł. w sposób stanowczy twierdził, że faktury otrzymywał od oskarżonego. Podkreślił, że z Ł. nie było takich rozmów jak z S.. Dopiero w dalszej kolejności podał, że nie pamięta czy była ta kwestia poruszana z Ł.. Stanowcze zeznania dotyczyły jedynie oskarżonego. Co do Ł. świadek zaślaniał się niepamięcią, ani okoliczności nie potwierdzał ani stanowczo im nie przeczył. Zdaniem Sądu dowodzi to, że gdyby wymienieni uzgodnili wspólną wersję ich zeznania byłyby tożsame, obciążające oskarżonego lub odciążające oskarżonego, co dla M. Ł. z punktu widzenia odpowiedzialności karnoskarbowej i podatkowej jest korzystniejsze. Po odczytaniu zeznań M. Ł. sam M. S. stwierdził, że wydawało mu się, że olej szedł za tymi fakturami. To w świetle zeznań G. P. (1) budzi wątpliwości, poza tym nieracjonalne z punktu widzenia (...) wydaje się być prowadzenie działalności za pośrednictwem M. S.. Wiarygodności zeznań M. S. nie może podważać fakt, iż A. S. (1) nie pracował wówczas z M. Ł.. Jest to okoliczność istotna, ale nie przesądzająca, zwłaszcza iż M. Ł. potwierdził fakt wystawienia faktur, a udział S. miał polegać na przekazaniu danych i nakłonieniu Ł. do ich wystawienia i przekazania tych faktur M. S.. S. w firmie miał się dalej pojawiać. Zdaniem Sądu, na co wskazano wyżej, nieracjonalnym byłoby wdrażanie M. Ł. przez nieznanego jemu M. S. w proceder wystawiania nierzetelnych faktur, skoro M. S. został wdrożony przez oskarżonego. Na wiarę nie mogły natomiast zasługiwać wyjaśnienia i zeznania w jakich M. S. twierdził, że nie otrzymał żadnej korzyści majątkowej w związku z pośrednictwem w uzyskaniu przez (...) faktur, a jedyną korzyścią była pomoc kontrahentowi. Jest to sprzeczne z zasadami rozumowania. Sam świadek podał, że (...) była małym klientem, po drugie nakład pracy łącznie z osobistym przekazaniem faktur w K. sugeruje, otrzymanie wynagrodzenia.

Zeznania M. Ł. (k. 171-176, k. 500-503, 274-277, k. 644v-645 v akt) w zakresie w jakim wskazał na współpracę z oskarżonym, czemu sam A. S. (1) nie przeczył zasługiwały na uwzględnienie, zwłaszcza iż potwierdzały je zeznania S. Ż. (1) (k. 253-256, k. 680v-681 akt). Zeznania ostatnio wymienionej zasługiwały na uwzględnienie jako wiarygodne, niepamięć usprawiedliwiał upływ czasu. Świadek zeznawała w sposób jasny, konsekwentny. Podobnie podejść należało do zeznań: Z. P. (k. 160-161, k. 658v akt), R. S. (k. 283-285, k. 659-v akt), A. B. (k. 286-288, k. 659-v akt). Zeznania tych świadków uzupełniały się, potwierdzały. Co istotne żaden z wymienionych nie znał podmiotów : (...) jak i (...). Na wiarę zasługiwały również zeznania A. A. (k. 258-261, k. 658v – 659 akt). Zeznania te były jasne, świadek podawała to co było jej wiadomym, wszelkie nieścisłości wynikające z upływu czasu wyjaśniła. Na wiarę zasługiwały

zeznania M. Ł. w jakich podał, że nie zna M. B.. Ostatnio powołany potwierdził, że nie są mu znani ani M. Ł., ani A. S. (1) ani M. S.. Jednakże odnośnie rzetelności faktur do (...) to wyjaśnienia i zeznania M. Ł., w szczególności w kontekście oświadczeń M. B., decyzji podatkowych, wyroków karnych zarówno wobec M. Ł. i M. B. należało poddać w wątpliwość. M. B. niczego nie sprzedawał zatem M. Ł. niczego nie mógł od niego kupić, a tego faktu dotyczy poświadczenie nieprawdy w dwóch fakturach. Co więcej M. Ł. żadnych dokumentów w tym KW nie podpisywał, co potwierdziła opinia. Zwrócić należy uwagę, iż danymi podmiotu (...) jak i kontaktem z osobą mającą związek z M. B. dysponował A. S. (1), co wynika z ustaleń dotyczących zarzutu I aktu oskarżenia. Na wiarę w świetle zeznań G. P. (1), uznanych za wiarygodne zeznań i wyjaśnień M. S. nie zasługują wyjaśnienia w jakich M. Ł. twierdził, że to on za pośrednictwem M. S. pozyskał kontakt do (...) i towar w postaci oleju technicznego faktycznie firmie tej sprzedał. Zwrócić należy uwagę, iż w tym zakresie w sposób jasny stanowisko swoje wyraził M. S. wskazując na kontakt z A. S. (1), po drugie to A. S. (1) dysponował danym z (...) z czasu wystawienia faktur przez (...), G. P. (1) okoliczności podawanych przez Ł. nie potwierdził. Uwzględnić należy, iż M. Ł. początkowo przyznał się do przyjęcia i wprowadzenia do obrotu faktur od (...) bez jakiegokolwiek udziału A. S. (1). Później stanowisko zmienił i przyznał się do działania za namową i przy pomocy A. S. (1), a ostatecznie się z tego wycofał, nie odwołując się jednak od wydanego w sprawie (...) (...) wyroku. Nadto, sam M. Ł. podał, iż w tym czasie A. S. (1) przyjeżdżał jeszcze do firmy. A. B. podała, iż później szef zakazał przyjmowania dokumentów od A. S. (1), co sugeruje iż uprzednio takie dokumenty musiał przywozić. Wersja M. Ł. wskazana w toku kolejnego przesłuchania w postępowaniu przygotowawczym znalazła oparcie w zeznaniach M. S., który wskazywał na kontakt z S. i P.. M. Ł. przed Sądem podał, że musiał składać tej treści oświadczenia. Trudność w ocenie zeznań M. Ł. wynika, przede wszystkim z faktu, iż M. Ł. ma interes w potwierdzeniu rzetelności faktur z i dla (...), on bowiem prowadzi działalność gospodarczą, on ponosi w związku z tym odpowiedzialność. Dowodem na ważenie tego interesu jest choćby kwestia związana z fakturami z (...), gdzie początkowo twierdził, że kontrahenta znalazł S. a później że S. nie brał udziału w tych transakcjach; a odnośnie faktur do (...), że faktur dał S., później S. a ostatecznie stwierdził, że wydawało się mu, że faktury zabierają ciężarówki. W tym względzie Sąd oparł się głównie na zeznaniach M. S., który nie miał interesu w obciążeniu ani Ł. ani S., zwłaszcza iż początkowo Ł. odpowiedzialnością obarczał siebie. Nadto M. S. wskazywał na swój udział, co jest o tyle istotne, że żadne dokumenty nie potwierdzały jego udziału, podobnie z resztą jak udziału A. S. (1) i na tym budowana jest linia jego obrony. Odnośnie kontaktu z (...) skoro G. P. (1) kwestionuje współpracę handlową z (...), to zasadnym jest wykazanie, iż transakcję miały miejsce, że kontakt został nawiązany przez inną osobę. Powiązanie M. Ł. przez M. S. z G. P. (2), biorąc pod uwagę nierzetelność faktur jest nielogiczne, zwłaszcza iż M. Ł. utrzymuje wersję o ich rzetelności. Nie można równocześnie wykluczyć, iż M. Ł. prawomocnie skazany chce złożyć zeznania, które nie będą obciążały oskarżonego, a jednocześnie będą dla niego samego korzystne.

W całości na wiarę zasługiwały natomiast wyjaśnienia i zeznania M. B. (k. 292, k. 301-302, k. 303, k. 318 – w zakresie ujawnionym, k. 687v-688 akt). Wymieniony podał na czym polegała działalność firmy (...), potwierdził fakt wystawienia faktur dla (...) i (...), podał iż transakcje nie miały miejsca. Znalazło to odzwierciedlenie w zeznaniach G. P. (1), decyzja organów podatkowych, wyroku Sądu Okręgowego w B.. Z uwagi na powołane dowody i biorąc pod uwagę wyżej poczynione ustalenia Sąd nie znalazł podstaw do uznania za wiarygodne zeznań M. Ł. odnośnie rzeczywistości transakcji stwierdzonych fakturami wystawionymi przez (...) do (...). M. B. nie znał ani G. P. (1), ani M. S., ani M. Ł. ani oskarżonego, nie miał zatem interesu w ich pomówieniu, zwłaszcza iż obciążał samego siebie i poniósł tego konsekwencje.

Zeznania R. W. (k. 118-120 akt) nie wniosły nic istotnego do sprawy, nie było podstaw aby je kwestionować. Z faktu zakupu oleju przez (...) z E. nie można wnioskować o rzetelności faktur objętych postępowaniem. W toku postępowania nie zakwestionowano bowiem faktu prowadzenia działalności gospodarczej przez M. Ł..

W sprawie na etapie postępowania przygotowawczego dowodowe dokumenty poddano badaniu przez biegłego z zakresu badania pisma. Biegła A. J. w opinii z dnia 12.10.2012 r. (k. 531-566 akt) stwierdziła na podstawie przeprowadzonych badań, iż podpisy (...) na fakturach : (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...) dowodach KP (...), (...), (...), (...), (...) zostały sporządzone przez M. Ł., którego materiał porównawczy przekazano do badań. Temu sam M. Ł. nie przeczył. Natomiast odręczne zapisy na dokumentach KW z 05.01.2010 r. i 04.01.2010 r. nie zostały przez

niego nakreślone. Takiej treści oświadczenia składał również sam M. Ł.. Jednocześnie biegła stwierdziła, iż odbitki pieczętek na powołanych wyżej fakturach i dowodach KP mogą pochodzić od jednej pieczętki. W opinii (k. 567-576 akt) danych szczególnie istotnych dla sprawy nie zawarto. W kolejnej opinii (k. 576-602 akt) biegła stwierdziła m iż odręczne zapisy literowo cyfrowe na fakturze (...) zostały nakreślone przez osobę, której materiał porównawczy przekazano do badań na nazwisko P. B., a podpis został nakreślony przez M. B.. Temu ostatnio powołany nie przeczył. Zapisy odręczne literowo – cyfrowe na fakturze (...) nie zostały nakreślone przez M. B.. W kolejnej opinii (k. 603-633 akt) biegła stwierdziła, że odręczne zapisy na fakturze (...) zostały nakreślone przez P. B..

Powołane opinie nie były w toku postępowania kwestionowane, przeciwnie znajdowały odzwierciedlenie w oświadczeniach M. Ł. i M. B.. Opinie były jasne, rzetelne, pełne. Tym samym Sąd oparł się w swoich ustaleniach również na nich. Biegła opiniowała w oparciu o posiadany stan wiedzy, doświadczenie zawodowe.

Za bardzo przydatny Sąd uznał pozostały materiał dowodowy zgromadzony w aktach sprawy w postaci dokumentów, których mocy dowodowej żadna ze stron nie kwestionowała i nie podważała.

W tym stanie rzeczy вина oskarżonego nie budziła żadnych wątpliwości i polegała na tym, że:

I. W okresie od 27 listopada 2009 roku do 29 grudnia 2009, w miejscowości I., w tym przy ul. (...), działając w krótkich odstępach czasu, w realizacji z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, będąc w posiadaniu za pośrednictwem M. S., co do którego materiał dowodowy znajduje się w prawomocnie zakończonym postępowaniu o sygnaturze akt(...) informacji o zapotrzebowaniu G. P. (1) - prezesa firmy (...) sp. z o. o. (...)-(...) S. (...) na faktury VAT na zakup oleju roślinnego do prowadzonej przez niego działalności gospodarczej działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą udzielił pomocy M. B., co do którego materiały znajdują się w prawomocnie zakończonym postępowaniu o sygnaturze akt (...) poprzez przekazanie danych w/w przyszłego nabywcy oraz nakłonił M. B. do wystawienia w zakresie dostawy w/w towaru dla wymienionej spółki z firmy (...) z siedzibą w T. przy ul. (...) poświadczających nieprawdę co do okoliczności mającej znaczenie prawne to jest posiadania i zbycia oleju roślinnego w postaci w 2 fakturach VAT na łączną kwotę 103 334,00 zł, w tym netto 84 700,00 zł i VAT 18 634,00 zł, tj.:

3. Faktura VAT nr (...) z dnia 2009.11.27 na kwotę 60634 zł w tym netto 49700 zł i VAT 10934 zł,

4. Faktura VAT nr (...) z dnia 2009.12.29 na kwotę 42700 zł w tym netto 35000 zł i VAT 7700 zł,

podczas gdy transakcje te w rzeczywistości nie miały miejsca, po czym dokumenty te jako autentyczne przekazał M. S., co do którego materiał dowodowy znajduje się w prawomocnie zakończonym postępowaniu o sygnaturze akt (...) celem dalszego dostarczenia do nabywcy, pobierając od niego tytułem zapłaty kwotę podatku VAT w wysokości 18 634,00 zł

II. w okresie od 4 do 29 stycznia 2010 roku w I. przy ul. (...), działając w krótkich odstępach czasu, w realizacji z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z nieustaloną osobą, co do której materiały znajdują się w sprawie o sygnaturze akt (...) (...), działając w imieniu i na rzecz firmy (...) z siedzibą w I. przy ul. (...), przyjął wprowadzając do obrotu prawnego jako autentyczne 2 faktury VAT poświadczające nieprawdę co do okoliczności mającej znaczenie prawne to jest nabycia oleju roślinnego i pojemników plastikowych wystawione przez (...) M. B. z siedzibą w T. przy ul. (...) na łączną kwotę 89 502 zł, w tym netto 81 600 zł. I VAT 8 502 zł, tj.:

3. Fakturę VAT nr (...) z dnia 4.01.2010 roku na kwotę 67410 zł w tym netto 63.000 zł i VAT 4410 zł,

4. Fakturę VAT nr (...) z dnia 5.01.2010 roku na kwotę 22692 zł w tym netto 18 600 zł i VAT 4092 zł,

podczas gdy transakcje te w rzeczywistości nie miały miejsca, z czego uzyskał korzyść majątkową w nieustalonej wysokości oraz posłużył się jako autentycznymi podrobionymi dokumentami w postaci:

5. dowodu zapłaty KW z dnia 4.01.2010 roku,

6. dowodu zapłaty KW z dnia 5.01.2010 roku, 11.01.2010 roku,

7. dowodu zapłaty KW z dnia 27.01.2010 roku

8. dowodu zapłaty KW z dnia 29.01.2010 roku

potwierdzającymi zapłatę kwot wynikających z w/w faktur na rzecz firmy (...). B. w ten sposób, iż do wystawienia dowodów KW przekazał nieustalonej osobie, co do której materiały znajdują się w sprawie (...) pieczęć firmy (...), a nadto ww nieustalona osoba dokonała wypisania tych dokumentów i podrobienia podpisów M. Ł., po czym wprowadził wymienione powyżej dokumenty jako do obrotu prawnego przekazując odbiorcy oraz do zaksięgowania w firmie (...), osiągając z tego korzyść w nieustalonej kwocie

III. W okresie od 16 lipca do 15 września 2010 roku, w miejscowości I. przy ul. (...), działając w krótkich odstępach czasu, w realizacji z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, będąc w posiadaniu za pośrednictwem M. S., co do którego materiał dowodowy znajduje się w prawomocnie zakończonym postępowaniu o sygnaturze akt (...) informacji o zapotrzebowaniu G. P. (1) - właściciela firmy (...) sp. z o.o. (...)-(...) S. (...) na faktury VAT na zakup oleju roślinnego do prowadzonej przez niego działalności gospodarczej, udzielił M. Ł. pomocy poprzez przekazanie danych w/w przyszłego nabywcy oraz nakłonił M. Ł., co do którego materiały znajdują się w prawomocnie zakończonym postępowaniu o sygnaturze akt (...), do wystawienia VAT w zakresie dostawy w/w towaru dla wymienionej spółki z firmy (...) z siedzibą w I. przy ul. (...) poświadczających nieprawdę co do okoliczności mającej znaczenie prawne to jest posiadania i zbycia oleju roślinnego w 7 faktur VAT na łączną kwotę 175 680,00 zł, w tym netto 144 000,00 zł i VAT 31 680,00 zł tj.:

8. Faktura VAT nr (...) z 16.07.2010 na kwotę brutto 27 450,00 zł, w tym netto 22 500,00 zł i VAT 4 950,00 zł,

9. Faktura VAT nr (...) z 27.07.2010 na kwotę brutto 27 450,00 zł, w tym netto 22 500,00 zł i VAT 4 950,00 zł,

10. Faktura VAT nr (...) z 27.07.2010 na kwotę brutto 27 450,00 zł, w tym netto 22 500,00 zł i VAT 4 950,00 zł,

11. Faktura VAT nr (...) z 19.08.2010 na kwotę brutto 19 215,00 zł, w tym netto 15 750,00 zł i VAT 3 465,00 zł,

12. Faktura VAT nr (...) z 31.08.2010 na kwotę brutto 19 215,00 zł, w tym netto 15 750,00 zł i VAT 3 465,00 zł,

13. Faktura VAT nr (...) z 07.09.2010 na kwotę brutto 27 450,00 zł, w tym netto 22 500,00 zł i VAT 4 950,00 zł,

14. Faktura VAT nr (...) z 15.09.2010 na kwotę brutto 27 450,00 zł, w tym netto 22 500,00 zł i VAT 4 950,00 zł,

Po czym dokumenty te po ich uzyskaniu od wystawcy M. Ł. jako autentyczne przekazał M. S., co do którego materiał znajduje się w prawomocnie zakończonym postępowaniu o sygnaturze akt (...), celem dalszego dostarczenia do nabywcy, pobierając od nabywcy tytułem zapłaty kwotę podatku VAT w wysokości 31 680,00 zł

Zachowaniem opisanym wyżej w punkcie I i III oskarżony dopuścił się występku z art. 18§2 k.k. i art. 18§3 k.k. w zw. z art. 271§3 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 4§1 k.k. Sąd zastosował wobec oskarżonego jako względniejsze przepisy obowiązujące w dacie czynu głównie przez wzgląd na treść art. 69, 72 k.k.

Odpowiedzialności przewidzianej przepisem art.271§1 k.k. podlega funkcjonariusz publiczny lub inna osoba uprawniona do wystawienia dokumentu, która poświadcza w nim nieprawdę co do okoliczności mającej znaczenie prawne. Jeżeli sprawca czynu dopuszcza się w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub osobistej podlega odpowiedzialności z art. 271§3 k.k. Powołany przepis statuuje odpowiedzialności za tzw. fałsz intelektualny. Przedmiotem ochrony jest wiarygodność dokumentów w ich aspekcie dowodowym.

Przestępstwo poświadczenia nieprawdy ma charakter przestępstwa indywidualnego. Podmiotem przestępstwa z art. 271 §1 k.k. może być tylko funkcjonariusz publiczny (art. 115§13 k.k.) lub inna osoba upoważniona do wystawienia

dokumentu. Jest to więc taki podmiot, który czyni to w ramach przysługujących mu uprawnień szczególnych związanych z przedmiotem i zakresem działania służbowego. Osoba, która stosownie do przepisów ustawy z o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym jest upoważniona do wystawienia faktury VAT, należy do kategorii innych osób uprawnionych do wystawienia dokumentu w rozumieniu art. 271 § 1 k.k. Faktury VAT są w rozumieniu art. 115 § 14 k.k. "dokumentami", gdyż zawarte w nich informacje stanowią dowód prawa, skutku prawnego lub okoliczności mających znaczenie prawne. Faktury te przecież stwierdzają wykonanie określonego rodzaju robót i usług, sprzedaży rzeczy oraz ich wartość (zobacz wyrok SA w Białymstoku z dnia 17 lipca 2012 r., II AKa 128/12, opubl. L.). Dokumentami takim są również dokumenty KP, KW, WZ czyli potwierdzające płatności czy dostawy. Osoba zobowiązana do wystawienia faktury VAT, o ile potwierdza w niej nierzeczywiste transakcje, czyli tworzy tzw. puste faktury, nie dopuszcza się przestępstwa z art. 270 § 1 k.k., ale przestępstwa fałszu intelektualnego, o jakim mowa w art. 271 § 1 k.k. (tak wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 29 stycznia 2016 r., II AKa 464/15).

Poświadczenie nieprawdy może polegać na potwierdzeniu okoliczności, które nie miały miejsca lub też ich przeinaczeniu albo zatajeniu. Sporządzenie zapisu informacji stwierdzających określone okoliczności musi bowiem mieścić się w zakresie uprawnienia osoby wystawiającej dokument. Czynność poświadczenia nieprawdy dokonana jest w momencie, gdy dokument zawierający to poświadczenie zostanie wprowadzony do obrotu prawnego.

Przestępstwo poświadczenia nieprawdy ma charakter umyślny.

W myśl art. 18§2 k.k. odpowiada za podżeganie, kto chcąc aby inna osoba dokonała czynu zabronionego, nakłaniała ją do tego. Istota podżegania polega na oddziaływaniu na psychikę drugiej osoby w celu wzbudzenia w niej zamiaru dokonania czynu zabronionego. Powstanie tego zamiaru nie jest wynikiem stosowania przymusu psychicznego. Osoba nakłaniana musi być zindywidualizowana. Ustawa nie wymaga określonej formy nakłaniania, może to być prośba, polecenie, wprowadzenie w błąd. Podżeganie jest zrealizowane w momencie realizacji znamion tej postaci zjawiskowej tzn. w momencie zakończenia nakłaniania. Czyn zabroniony nie musi być urzeczywistniony. Podżeganie nie jest zależne od sprawstwa. Podżeganie do każdego przestępstwa jest przestępstwem bezskutkowym. Może być ze swej istoty popełnione tylko umyślnie z zamiarem bezpośrednim.

W myśl art. 18§3 k.k. odpowiada za pomocnictwo, kto w zamiarze, aby inna osoba dokonała czynu zabronionego, swoim zachowaniem ułatwia jego popełnienie, w szczególności dostarczając narzędzie, środek przewozu, udzielając rady lub informacji. Zatem dla przyjęcia odpowiedzialności konieczne jest wykazanie istnienia po stronie pomocnika umyślności tj, że udzielając pomocy chce aby inna osoba dokonała czynu zabronionego albo przewidując możliwość dokonania takiego czynu godzi się na to. Strona podmiotowa charakteryzuje się zamiarem aby inna osoba popełniła czyn zabroniony. Pomocnik musi obejmować świadomością – iż ułatwia oraz że czyni to w odniesieniu do konkretnego, scharakteryzowanego w przepisie części szczególnej czynu zabronionego. Musi mieć świadomość znaczenia swojego zachowania, w tym sensie że stanowi ono ułatwienie popełnienia czynu zabronionego. (K. Buchała i A. Zoll komentarz do art. 18 Kodeks Karny Część ogólna Zakamycze 2001)

Nie można wykluczyć możliwości zaistnienia właściwego w tym kumulatywnego zbiegu przepisów podżegania i pomocnictwa – art. 18§2 i 3 k.k. Możliwy jest zbieg przepisów określających podstawy odpowiedzialności za podżeganie z przepisami określającymi podstawy odpowiedzialności za pomocnictwo. Ich zbiegu nie można usunąć, wykorzystując zasadę specjalności oraz subsydiarności. Zarazem ze względu na możliwą konfigurację zachowań realizujących znamiona podżegania i pomocnictwa w pewnych układach sytuacyjnych możliwe jest zapobieżenie przeniesieniu zbiegu z płaszczyzny przepisów na płaszczyznę norm poprzez wykorzystanie zasady konsumpcji. Wówczas podstawą kwalifikacji będą przepisy określające podstawy odpowiedzialności za podżeganie. W razie braku możliwości zapobieżenia przeniesieniu zbiegu omawianych przepisów na płaszczyznę norm przy wykorzystaniu zasady konsumpcji zbieg ma charakter rzeczywisty, zaś jego konsekwencją jest kumulatywna kwalifikacja (tak Piotr Kardas, Komentarz do art. 18 k.k., LEX)

Art. 12 k.k. przewiduje działanie w ramach tzw. czynu ciągłego, Przyjęcie czynu ciągłego uzależnione jest od przesłanki subiektywnej w postaci "z góry powziętego zamiaru" oraz od przesłanek przedmiotowych, takich jak "krótkie odstępy

czasu" pomiędzy poszczególnymi Zachowaniami. Krótkie odstępy czasu to przedział obejmujący najwyżej kilka lub kilkanaście dni, rzadziej kilka miesięcy.

Przechodząc od rozważań teoretycznych na grunt przedmiotowej sprawy Sąd doszedł do przekonania, iż oskarżonych zachowaniem opisanym w punktach I i III wyczerpał znamiona występku z art. 18§2 k.k. i art. 18§3 k.k. w zw. z art. 271§3 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. W zakresie zarzutu I działając za pośrednictwem M. S., który poinformował o zapotrzebowaniu G. P. (1) – prezesa (...) na faktury potwierdzające rzekome nabycie oleju, dane te przekazał innej osobie udzielając w ten sposób pomocy do przestępstwa poświadczenia nieprawdy, po czym M. B. został nakłoniony do wystawienia poświadczających nieprawdę faktur na sprzedaż towaru o jakich mowa wyżej. M. B. oświadczył, iż oskarżonego nie zna, co skutkowało przyjęciem w opisie, iż działał on z inną osobą. Faktury te oskarżony przekazał M. S., który przekazał je dalej G. P. (1). M. B. towaru żadnego nie posiadał, zatem żadnego towaru nie sprzedał, faktury poświadczyły nieprawdę co do okoliczności mających znaczenie prawne. Zostały bowiem zaewidencjonowane i rozliczone w ramach działalności (...). Oskarżony działał przy tym w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu bowiem w okresie zakreślonym datami poszczególnych faktur, w realizacji jednego z góry powziętego zamiaru. Korzyść majątkowa polegała na uzyskaniu wynagrodzenia w postaci kwoty podatku VAT wykazanego w fakturach. Jednocześnie podkreślenia wymaga, iż korzyścią majątkową jest korzyść zarówno dla siebie jak i dla kogo innego (art. 115§4 k.k.) Podobnie w zakresie zarzutu III oskarżony wiedząc za pośrednictwem M. S. o zapotrzebowaniu (...) na faktury potwierdzające zakup oleju, dane firmy (...) przekazał M. Ł. a następnie nakłonił go do wystawienia siedmiu opisanych wyżej faktur, które nie odzwierciedlały faktycznych zdarzeń gospodarczych. Faktury te poświadczały nieprawdę co do okoliczności mających znaczenia prawne, zostały zaewidencjonowane i rozliczone w ramach (...) i (...). Zachowanie oskarżonego polegało na udzieleniu pomocy poprzez przekazanie danych jak i faktur oraz na nakłonieniu M. Ł. do określonego zachowania. Przy czym nie może być uznane za rozstrzygające twierdzeniu ostatnio wymienionego, iż oskarżony go do niczego nie nakłaniał. W rozumieniu art. 18§2 k.k. podżeganiem jest również prośba. Niewątpliwie M. Ł. takim prośbą uległ, skoro faktury wystawił. Pewność taka wynika z faktu ich nierzetelności, czemu M. Ł. przeczy i to wbrew stanowisku G. P. (1). Podobnie jak wyżej oskarżony działał w krótkich odstępach czasu – w ramach zakreślonych datą wystawienia pierwszej i ostatniej faktury w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, celem osiągnięcia korzyści co stanowiła zapłata za fakturę w kwocie podatku VAT, z niej wynikającej. Wystawione faktur oskarżony przekazał następnie M. S., który dostarczył je G. P. (1). Oskarżony w obu wypadkach działał umyślnie z rozeznaniem, czego dowodzi realizacja znamion strony przedmiotowej. Biorąc pod uwagę odstęp czasowy pomiędzy poszczególnymi czynami Sąd doszedł do przekonania, iż nie zostało spełnione kryterium „krótkich odstępów czasu” w rozumieniu art. 91§1 k.k. Czyny popełnione zostały bowiem w odstępie dłuższym niż 6 miesięcy, który to okres w literaturze i doktrynie przyjmowany jest za graniczny.

Uznając, iż wina oskarżonego nie budziła wątpliwości Sąd na podstawie art. 19§1 k.k. w zw. z art. 271§3 k.k. w zw. z art. 11§3 k.k. i art. 4§1 k.k. wymierzył oskarżonemu kary za każdy z czynów po 10 miesięcy i na podstawie art. 33§2 k.k. kary grzywny w rozmiarze 30 stawek po 50 złotych.

Ustawodawca w art. 53 k.k., określając dyrektywy sądowego wymiaru kary wskazał okoliczności, którymi powinien kierować się Sąd wymierzając karę. Po myśli tego przepisu Sąd wymierza karę według swojego uznania, w granicach zakreślonych przez ustawę, bacząc przy tym aby dolegliwość jej nie przekroczyła stopnia winy oraz społecznej szkodliwości czynu, mając także na względzie jej cele zapobiegawcze i prewencyjne. Nadto Sąd zobowiązany jest w szczególności do uwzględnienia motywacji i sposobu zachowania się sprawcy, rodzaju i rozmiaru ujemnych następstw przestępstwa oraz właściwości i warunków osobistych sprawcy, sposobu życia przed i po popełnieniu przestępstwa, a zwłaszcza starań o naprawienie szkody lub zadośćuczynienie w innej formie społecznemu poczuciu sprawiedliwości

Wymierzając karę za poszczególne czyny Sąd kierował się stopniem winy i społecznej szkodliwości czynów oskarżonemu przypisanych, który był znaczny jeśli zważyć na ilość tego rodzaju czynów. Oskarżony działał umyślnie, z chęci łatwego zysku, nie wyraził skruchy. Sąd uwzględnił rodzaj ujemnych następstw zachowania oskarżonego. Następstwa te uległy zmniejszeniu nie poprzez zachowanie oskarżonego, ale zachowanie G. P. (1), który należności publicznoprawne uiscił. Oskarżony stanowił istotne ogniwo w realizacji planu G. P. (1), gdyby nie on wymieniony poświadczających faktur by nie uzyskał. Okoliczności te Sąd poczytał na niekorzyść oskarżonego. Na jego korzyść

przemawiała uprzednia niekaralność. Sąd wymierzając oskarżonemu kary kierował się względami prewencji ogólnej i szczególnej, baczył na wychowawczy cel kary. Nadto uwzględnił również w ramach sprawiedliwości zewnętrznej wyrok wyrok w sprawie (...). Przy wymiarze kary grzywny w zakresie stawki dziennej Sąd kierował się stopniem społecznej szkodliwości czyny, zaś ustalając wysokość stawki dziennej wziął pod uwagę możliwości zarobkowe oskarżonego, który obecnie jak podał jest osobą bezrobotną, jest jednak młody może podjąć pracę choćby dorywczą. Oskarżony działał w celu osiągnięcia korzyści majątkowej.

Zachowaniem opisanym wyżej w punkcie II oskarżony wyczerpał znamiona występku z art. 273 k.k. w zw. z art. 271§3 k.k. w zw. z art. 270§1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 4§1 k.k.

Odpowiedzialności przewidzianej art. 273 k.k. podlega, kto używa dokumentu określonego w art. 271 k.k. zatem dokumentu poświadczającego nieprawdę co do okoliczności mającej znaczenie prawne wystawionego przez osobę uprawnioną.

Falszerstwo materialne dokumentu o którym mowa w art. 270§1 k.k., może polegać na jego podrobieniu, przerobieniu albo na używaniu jako autentyczny dokumentu podrobionego lub przerobionego. Istota podrobienia dokumentu sprowadza się do sporządzenia takiego zapisu informacji, któremu nadaje się pozory autentyczności, w szczególności zaś, iż pochodzi od określonego wystawcy. Orzecznictwo Sądu Najwyższego podkreśla, że z podrobieniem dokumentu mamy do czynienia, gdy nie pochodzi od tej osoby, w imieniu której został sporządzony (zob. wyr. Sądu Najwyższego z dnia 27 listopada 2000 r., w sprawie III KKN 233/98, publ. Orz. Prok. i Pr. 2001, nr 5, poz. 4, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 05.02.2003 r., III KKN 165/01)). Podrobieniem będzie spreparowanie dokumentu w imieniu osoby istniejącej lub fikcyjnej, a nawet podpisanie autentycznego dokumentu cudzym nazwiskiem, chociażby za zgodą osoby zainteresowanej (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 października 1979 r., w sprawie II KR 10/79, publ. OSNPG 1980, nr 11, poz. 127). Przerobienie dokumentu polega na bezprawnym dokonaniu przekształceń w autentycznym dokumencie, przez co zostaje mu nadana inna treść lub znaczenie. Nie jest przerobieniem dokumentu nadanie mu innej treści przez osobę, od której pochodzi. Dla realizacji znamion przestępstwa określonego w art. 270§1 k.k. nie ma bowiem znaczenia czy jego treść odpowiada stwierdzonemu w nim stanowi faktycznemu. (tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 19.01.2011 r., sygn. akt IV KK 373/10) Okoliczność ta ma znaczenie jedynie w przypadku fałszu intelektualnego (tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 27.11.2000 r., sygn. akt III KKN 233/98)

Podmiotowym znamieniem przestępstwa podrobienia lub przerobienia dokumentu jest działanie sprawcy w celu użycia go jako autentycznego. Jest to zatem, w obu tych odmianach, przestępstwo kierunkowe. Sprawca nie musi przy tym zmierzać do natychmiastowego użycia dokumentu, wystarczy że towarzyszy mu zamiar użycia sfalszowanego dokumentu w przyszłości.

Przechodząc od rozważań teoretycznych na grunt sprawy będącej przedmiotem rozpoznania Sąd przyjął, iż oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał znamiona występku z art. 273 k.k. w zw. z art. 271§3 k.k. i art. 270§1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. Wymieniony działając wspólnie z inną osobą, co do której materiały znajdują się w postępowaniu(...) działając na rzecz (...) M. Ł. przyjął dwie faktury wyżej powołane, a wystawione przez (...) M. B., które to faktury poświadczały nieprawdę co do transakcji. M. B. faktycznie działalności gospodarczej nie prowadził, nie dysponował towarami i towaru takiego nie sprzedał. Rola jego sprowadzała się do wystawiania faktur na podmioty wskazywane wówczas przez P. B.. Sąd dokonał zmiany opisu czynu w zakresie faktur poprzez wskazanie właściwych numerów oraz kwoty z faktury (...). Jednocześnie oskarżony posłużył się jako autentycznymi dowodami KW. M. Ł. podał, że na dokumentach nie składał podpisu, co potwierdza opinia z badania pisma. Dokumenty te zostały ujęte w dokumentacji firmy (...) jako autentyczne. Oskarżony do wystawienia tychże dowodów KW współdziałał z nieustaloną osobą, której przekazał również pieczęć firmy. Działanie oskarżonego podobnie jak pozostałe zmierzało do osiągnięcia korzyści majątkowej, jest to oczywiste skoro jako rzetelną zaksięgowano faktury, które nie odzwierciedlały rzeczywistych zdarzeń gospodarczych. Nadto działał umyślnie w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu, których ramy zakreślają daty skrajne pozyskanych dokumentów.

Uznając, iż wina oskarżonego nie budziła wątpliwości Sąd na podstawie art. 271§3 k.k. w zw. z art. 11§3 k.k. i art. 4§1 k.k. wymierzył oskarżonemu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Wymierzając karę Sąd kierował się stopniem winy i społecznej szkodliwości czynu oskarżonemu przypisanego, który był znaczny jednym zachowaniem wyczerpał bowiem znamiona trzech występków stypizowanych w Rozdziale Kodeksu Karnego – Przepęstwa przeciw wiarygodności dokumentów. Oskarżony działał umyślnie, z chęci zysku, nie wyraził skruchy. Sąd uwzględnił rodzaj ujemnych następstw zachowania oskarżonego. Okoliczności te Sąd poczytał na niekorzyść oskarżonego. Na jego korzyść przemawiała uprzednia niekaralność. Sąd wymierzając oskarżonemu karę kierował się również względami prewencji ogólnej i szczególnej, baczył na wychowawczy cel kary.

Sąd na podstawie art. 85 k.k. i art. 86§1 k.k. w zw. z art. 4§1 k.k. w miejsce orzeczonych wobec oskarżonego kar jednostkowych pozbawienia wolności i grzywny wymierzył karę łączną 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę łączną grzywny w rozmiarze 40 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości stawki na 50 zł. Sąd wymierzając karę łączną wobec oskarżonego zastosował zasadę asperacji albowiem wymierzył kary w granicach od najwyższej z kar jednostkowych do sumy tychże kar. Zastosowanie tej zasady było uzasadnione istniał dość bliski związek czasowy jak i związek przedmiotowy, jednakże przesłanka prognostyczna pozwalała na stwierdzenie, że kara łączna w wysokości najwyższej z wymierzonych kar jednostkowych nie będzie wystarczającą oceną zachowania się oskarżonego. Baczyć należało również na względy wychowawcze.

Uwzględniając wyżej powołane ustalenia i wywody Sąd doszedł do przekonania, iż założenie pozytywnej prognozy kryminologicznej, jest możliwe. Orzeczenie kary roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania jest możliwe tylko przy zastawieniu art. 4§1 k.k. i przepisów obowiązujących w dacie czynu jako względniejszych. Wymieniony nie był karany. Orzeczenie wobec oskarżonego kary z zawieszeniem jej wykonania, w ocenie Sądu jest wystarczające, tym bardziej, iż zachodzi wobec niego pozytywna prognoza kryminologiczna. Sąd wymierzając oskarżonemu karę z warunkowym zawieszeniem jej wykonania kierował się przede wszystkim obowiązującą polityką karną oraz dyrektywą pierwszeństwa kar wolnościowych, gdzie bezwzględna kara pozbawienia wolności jest ostatecznym środkiem oddziaływania na przestępcę. W pełni podzielić trzeba zatem pogląd wyrażony przez Sąd Apelacyjny w Krakowie w wyroku z dnia 20 listopada 2003 r. (II AKa 306/03, KZS 2004/1/29) iż kara pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania jest ostatecznością, której należy unikać, a nie jej nadużywać i karą taką wymierza się jedynie, gdy inne środki nie spełniają celów postępowania. Zdaniem Sądu wymierzenie oskarżonemu kary z warunkowym zawieszeniem z uwagi na nieuchronność jej wykonania, w sytuacji gdyby na powrót nie zechciał żyć zgodnie z obowiązującym porządkiem prawnym będzie, w ocenie Sądu, stanowiło dostateczną gwarancję poprawnego jego zachowania i zarazem spełni pokładane w karze nadzieje zarówno pod względem prewencji ogólnej, jak i szczególnej. Rozmiar kary stanowić będzie dodatkową motywację do przestrzegania w okresie próby i po jego zakończeniu porządku prawnego, i pozwoli oskarżonemu uzmysłwić, iż dolegliwość dla niego w razie zarządzenia wykonania kary będzie znaczna.

Mając powyższe na względzie Sąd na podstawie art. 69§1 k.k. w zw. z art. 70§1 pkt 1 k.k. w zw. z art. 4§1 k.k. wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary łącznej pozbawienia wolności zawiesił tytułem próby na okres lat 2. Ustalając długość okresu probacyjnego Sąd kierował się w szczególności warunkami osobistymi oskarżonego i sposobem życia przed popełnieniem czynów będącego przedmiotem niniejszego postępowania.

W przekonaniu Sądu tak wymierzone kary są współmierne do stopnia zawinienia i stopnia społecznej szkodliwości czynów wszystkich oskarżonych i spełnią swe cele tak w zakresie prewencji ogólnej jak i indywidualnej.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 627 k.p.k. uznając, iż oskarżony, który według oświadczenia nie pracuje, jednakże jest osobą młodą, zdrową ma możliwość zarobkowania, choćby poprzez podjęcie prac o charakterze dorywczym. Wysokość kosztów nie jest duża, oskarżony jest w stanie je uiścić choćby w ratach. Na koszty składają się wydatki postępowania przygotowawczego, ryczałt za doręczenia i koszty karty karnej. Nadto korzystał on z pomocy obrońcy ustanowionego z wyboru. O opłacie Sąd orzekł na podstawie art. 2 ust 1 pkt 4 i art. 3 ust 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych z dnia 23.06.1973 r. ze zm.

SSR S. Rolirad – Majewska